International Islamic Book Center



NAČELA ISLAMA

EBUL EALA EL MEVDUDI

الطبعة الاولى
١٩٩٣



NAČELA ISLAMA

EBUL EALA EL MEVDUDI

International Islamic Book Center
1414 A.H - 1993 A.D

مبادئ الإسلام

باللغة اليوغوسلافية

أبو الأعلى المودودي

المركز العالمي للكتاب الاسلامي
١٤١٤هـ - ١٩٩٣م

Iman

1. Što treba bitno znati da bi se bilo musliman

NAJVEĆI ALLAHOV DAR

Islamska braćo!

Svaki musliman iskreno vjeruje da je Islam najveće Allahovo dobročinstvo na ovom svijetu. On ima osjećaj zahvalnosti prema Allahu što ga je učinio članom *umme* Božjeg poslanika a. s. i što mu je podario blagoslov Islama. Sam Allah drži to za najveće Svoje dobročinstvo onima koji Mu služe, kao što je spomenuto u Kur'anu:

«Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera». (5,3)

OBAVEZA ZBOG DARA

Obavezni ste uzvratiti Allahu ono što Mu pripada zbog dara koji vam je On dao. Tko god ne uzvraća svoj dug za svoj dar, osoba je koja nije zahvalna. A najveća moguća nezahvalnost od strane čovjeka je u tome da zaboravi ono što je dužan Bogu.

A sada, možete postaviti pitanje: kako netko može uzvratiti Allahu ono što Mu pripada zbog Njegovog dara nama? Odgovaram: moram reći, budući da vas je Allah učinio članovima *umme* Muhammeda a. s., da je najbolji način da Mu se zahvali za taj dar da postanete iskrene pristaše Božjeg poslanika a. s. Budući da vas je Bog učinio članovima muslimanske zajednice, jedini put za vas da se odužite za tu ljubaznost je da postanete muslimani punim srcem. Na drugi način ne možete uzvratiti ono što se duguje Allahu za taj Njegov golemi dar. A ako ne uzvratite taj dug, kazna zbog te nezahvalnosti bit će velika kao što je Allahov dar. Neka nas Allah sve spasi od te kazne! Amin!

PRVI KORAK DA SE POSTANE MUSLIMAN

Nakon ovoga upitat ćete: kako čovjek može postati musliman u pravom smislu riječi? Odgovor na to pitanje zahtijeva prikladne pojedinosti i ja ću se braviti sa svima redom potpuno ih objašnjavajući na mojim predavanjima narednih petaka. Ali obraćajući vam se danas, ja ću protumačiti ono što je od prvenstvene važnosti i što se može označiti prvim i čelnim korakom u tom smjeru.

DA LI JE MUSLIMAN NAZIV ZA PORIJEKLO?

Molim, napregnite vašu pamet da promislite šta zaista označava riječ «musliman», koju vi upotrebljavate.

Da li čovjek donosi Islam sobom kada se rodi? Da li je osoba musliman zato što je sin ili unuk muslimana? Da li je musliman rođen kao musliman baš kao što je brahmanov sin rođen kao brahman, ili radžputov sin kao

radžput, ili šudrin sin kao šudra? Da li je musliman ime rase ili nacije kao što je Englez? I kao što je džet džet, jer je rođen u džetskoj zajednici, da li je musliman na isti način musliman, jer se rodio u zajednici koja se zove muslimanskom? Koje ćete odgovore dati na ta pitanja? Vi ćete, sigurno, odvratiti: «Ne, brate, takav čovjek se ne zove muslimanom. Musliman nije musliman zato što pripada određenoj društvenoj grupi, nego zato što je prihvatio Islam, te, ako on Islam napusti, prestaje biti musliman. Svaka osoba, pa može biti brahman ili radžput, Englez ili džet, iz Pendžaba ili Crnac, bit će prihvaćanjem Islama, uključena u muslimansku zajednicu, dok je druga osoba, rođena u muslimanskoj kući, isključena iz muslimanske zajednice, ako se odrekne Islama, pa makar bila sin sejida ili Patana».

Dakle, ljudi! vi ćete, sigurno, dati ovakav odgovor na moja pitanja. I tako je, onda, vašim vlastitim odgovorom utvrđena ta činjenica da najveće Božje dobročinstvo, tj. da ste muslimani, što vas čini zadovoljnim, nije dobitak porijekla koji automatski nasljeđujete po svojim roditeljima i koji mehanički prione uz vas

cijeli vaš život, bilo da se mučite s njim ili ne, nego je to dobročinstvo za stjecanje, oko kojeg morate uznastojati. Ako se potrudite oko njega, onda ga možete steći, a ako se ne starate za njim, ono vam, isto tako, može biti ugrabljeno. Bože sačuvaj!

ZNAČENJE PRIHVAĆANJA ISLAMA

A sada, dopustite da nastavim. Kažete da čovjek postaje musliman time što prihvaća Islam. Pitanje glasi: šta znači prihvat Islama? Da li se time misli da bilo tko riječima očituje: «Ja sam musliman ili prihvatio sam Islam», te da time postaje musliman? Ili, misli li se da baš kao što brahmanski vjernik izrecitira nekoliko sanskrtskih *mantri* ne razumijevajući ih, da ako čovjek, na isti način, izrekne neke arapske rečenice, ne rezumijevajući ih, smjesta postaje musliman? Sada možete reći koji ćete odgovor dati na to pitanje. Naravno, odgovorit ćete da značenje prihvaćanja Islama je u tome da čovjek mora svjesno i promišljeno prihvatiti ono što je naučavao Muhammed a. s., te djelovati

prema tome. Tko god tako i čini, musliman je, a tko god tako ne čini, nije musliman.

PRVI ZAHTJEV – ZNANJE

Iz vašeg odgovora sama od sebe izlazi na vidjelo činjenica da je *el-Islam,* na prvom mjestu, naziv za znanje, a onda naziv za provođenje tog znanja u stvarnost. Čovjek može biti brahman ne znajući, zato što je rođen kao brahman i ostaje brahman. A također tako i džet može biti džet iako je lišen znanja, zato što je rođen kao džet i ostaje džet cijeli svoj život. Ali čovjek ne može postati musliman bez stjecanja znanja, zato što ne postaje muslimanom po rođenju, nego po znanju. Ukoliko proizlazi da on ne zna šta je učenje hazreti Muhammeda a. s., kako on može posvjedočiti vjeru u njega i djelovati prema njemu? A ako nije znalački i nakon punog njezinog razumijevanja posvjedočio vjeru, kako može postati musliman? Tako je jasno da se ne može postati i ostati musliman, dok je čovjek u stanju neznanja. Tko god da je rođen u muslimanskoj kući, pokazuje se muslimanom pi imenu, oblači se poput muslimana, te i zove sam sebe muslimanom, u stvari nije musliman. Ali ta sama osoba je musliman u stvarnom smislu, ako zna šta Islam zagovara i posvjedočuje punom sviješću vjeru u njega. Stvarna razlika između *kafira* i muslimana nije ona po imenu, da je jedan Ram Paršad a drugi Abdullah, te je, tako, jedan *kafir* a drugi musliman. Na isti način, stvarna razlika između *kafira* i muslimana nije ni ona po odjeći, da jedan nosi *zoti* a drugi duge hlače poput pidžame, te je, tako, prvi *kafir* a potonji musliman. A stvarna razlika među njima je ona po znanju. Jedan je *kafir,* zato što ne zna koji odnos ima Bog s njim i koji odnos ima on s Bogom, te koji mu je pravi put da provodi svoj život na ovom svijetu u skladu s Božjom voljom. Ako također ni rođeni musliman nema znanja u tom pogledu, onda mi recite po čemu se razlikuje on i *kafir,* te zašto kažete da je jedan *kafir* a drugi musliman.

O ljudi! Molim, poslušajte pažljivo do zadnje pojedinosti ono što naglašavam i razmislite mirno o tome. Morate razumjeti

potpuno to da postići ili biti lišen najvećeg Allahovog dobročinstva, na kojem Mu izražavate hvalu i zahvalnost, ovisi u potpunosti o znanju. Ako nema znanja, ne možete upoće polučiti to dobročinstvo. Pa čak ako imate mali dio njega, tada, s obzirom na neznanje, uvijek postoji rizik da se izgubi veličanstveni poklon. Primalac tog dara, jedino uslijed lahkovjernosti, bit će pod dojmom da je musliman, dok uistinu nije. Ta osoba, koja je potpuno nesvjesna razlike između Islama i *kufra* i nepodudaranja Islama i *širka,* jednaka je nekome tko slijedi trag u mraku. A može biti, dok slijedi ravnu crtu svojih koraka, da zastrani na drugi put i da nije svjestan tog skretanja s ispravnog smerja. A također je vjerojatno da na toj stazi susretne Dedždžala koji mu može reći: «O sinko! Izgubio si svoju stazu u mraku. Dođi, daj da te povedem do odredišta». Siroti putnik, budući okružen mrakom, ne može svojim očima vidjeti gdje je pravi put. Zato će nehotično zgrabiti Dedždžalovu ruku i ovaj će ga skrenuti s pravog puta. S ovim opasnostima putnik se sučeljava baš iz razloga što je on sam bez ikakvog svjetla, te tako sam nije u

stanju opaziti oznake na putu. A da je bio opremljen svjetlom, očevidno ne bi niti izgubio svoj put niti bi ga drugi netko skrenuo s njega. Vi možete iz ovog primjera procijeniti da se najveća opasnost za muslimana nalazi u njegovom neznanju islamskog učenja i njegovom nepoznavanju onog što Kur'an naučava, te onih pouka koje je ostavio Božji poslanik a. s. Zbog pomanjkanja znanja, on će pipkajući tražiti svoj put i tako će ga Dedždžal skrenuti s njega. Ali ako je blagoslovljen svjetlom znanja, bit će stanju vidjeti jasni put Islama pri svakom koraku svoga života, otkrit će i izbjegavat će pogrešne puteve *kufra, širka,* krivovjerja i nećudorednosti, koji će ga zadržavati, te, bilo kada ga zavodnik sretne na putu, on će, nakon što izmijeni nekoliko riječi s njim, jasno uvidjeti da je zao duh i tako ga neće slijediti.

VAŽNOST ZNANJA

Braćo! O tom znanju, čiju vam potrebu objašnjavam, ovisi da vi i vaša djeca budete i ostanete muslimani. To nije obična stvar koja se može zanemariti. Vi ne pokazujete nikakav nemar pri obradi vaše zemlje, pri navodnjavanju i zaštiti vaših ljetina, pri opskrbi stočne hrane za vašu marvu, te pri drugom nekom poslu vašeg zanimanja, jednostavno zato što, ako biste tako činili, skapali biste od gladi i izgubili dragocjenu stvar kao što je život. Pa onda mi recite, zašto pokazujete nemar pri stjecanju tog znanja od kojeg ovisi da postanete i ostanete muslimani. Zar to ne povlači za sobom opasnost da isgubite dragocjenu stvar kao što je *iman?* Zar *iman* nije draži od života? Izvan vremena i rada koji trošite na stvari koje održavaju vaš život, zar ne možete utrošiti deseti dio toga na stvari koje čuvaju vaš *iman?*

Ne kažem da svaki od vas treba postati meulvija, čitati opsežne knjige i trošiti deset do dvanaest godina svoga života u tom nastojanju. Nema potrebe toliko mnogo čitati da bi

se postalo musliman. Ja samo želim toliko da svaki od vas utroši samo jedan od dvadeset četiri sata dana i noći za stjecanje znanja o *dinu.* Barem toliko znanja trebao bi steći svaki musliman, mlad, zreo i star, da bi mu omogućilo shvatiti bit kur'anskog nauka i svrhu njegovog objavljivanja. Trebao bi biti sposoban jasno shvatiti pozvanje Božjeg poslanika a. s. s kojim je on došao na ovaj svijet; ono što je bilo krivo, a on je htio uništiti i ono što je bilo pravo, a on je želio učvrstiti. On bi također trebao postići da se upozna s posebnim načinom života koji je Allah odredio muslimanima. Ne traži se mnogo vremena da bi se stekla ta količina znanja. A ako vam je *iman* drag, nije tako teško iznaći jedan sat dnevno da ga naučite.

2. Stvarna razlika između muslimana i kafira

ZAŠTO POSTOJI RAZLIKA IZMEĐU MUSLIMANA I KAFIRA?

Islamska braćo!

Svaki musliman osobno vjeruje, a i vi, također, morate, sigurno, vjerovati jednako, da je stupanj muslimana viši od stupnja *kafira*. Bog voli muslimana, a ne voli *kafira*. Musliman će postići spas od Boga, dok *kafir* neće. Musliman će ići u raj, a *kafir* će ići u pakao.

Danas želim da razmišljate o toj stvari, kao i o tome zašto mora postojati toliko velika razlika između muslimana i *kafira*. *Kafir* je isto toliko potomak Adema kao što ste i vi. On je, također, ljudsko biće poput vas samih. On ima, također, ruke, noge, oči i uši kao što ih imate i vi. I on također, poput vas, udiše isti zrak, pije istu vodu, nastanjuje istu zemlju kao što i vi činite. Taj isti Bog, koji je stvorio vas,

također je stvorio i njega. Pa onda, zašto je njegov stupanj nizak, a vaš visok? Zašto ćete vi postići raj, a zašto će on biti bačen u pakao?

DA LI JE RAZLIKA SAMO PO IMENU?

To je pitanje o kojem treba duboko promisliti. Tako velika razlika među ljudima ne može jednostavno biti zbog činjenice da se vi zovete imenima kao Abdullah i Abdur Rahman, a da se on zove imenima kao Din Dajal, Kartar Sing i Robertson, ili da ste vi obrezani a on nije, ili da vi jedete meso, a on ga se kloni. Svemogući Allah, Koji je stvorio sva ljudska bića i koji je Održavatelj sviju njih, ne može biti tako okrutan da bi pravio razliku među svojim stvorovima na tako malim osnovama, te slao jednog Svog roba u raj, a drugog u pakao.

STVARNA RAZLIKA – ISLAM I KUFR

Ako pretpostavka nije takva, onda dobro promislite koja je istinska razlika između njih dvoje. Odgovor na to je samo jedan, a taj je da je stvarna razlika između to dvoje zbog Islama i *kufra*. Značenje Islama je u pokornosti Bogu, dok je značenje *jufra* u nepokornosti Bogu. Musliman i *kafir* su, obojica, ljudska bića; obojica su robovi Božji. Ali jedno ljudsko biće postaje više zbog toga što priznaje svoga Gospodara, pokorava se Njegovim zapovijedima, te se boji posljedica nepokornosti Njemu, dok se drugo ljudsko biće spušta s visokog položaja zato što ne priznaje svoga Gospodara i ne provodi Njegove zapovijedi. To je razlog zašto je Bog zadovoljan s muslimanima, a upozorava nevjernike da će ih otpraviti u pakao.

UZROK RAZLIKE – ZNANJE I DJELA

Iz ovog rečenog je jasno da postoje dvije stvari koje odjeljuju muslimane i *kafire*. Jedna je znanje, a druga – djela. Na prvom mjestu, jedan treba znati tko je njegov Gospodar, koje su Njegove zapovijedi, koji je način da se slijede Njegove želje, koja Mu se djela sviđaju, a koja ga ne zadovoljavaju. A onda kada se te stvari znaju, naredni korak je u tome da čovjek mora samog sebe učiniti robom svoga Gospodara, provoditi ono što On želi, te napustiti vlastite žudnje. Ako njegovo srce želi nešto učiniti, a Gospodareva zapovijed je protiv toga, on se ne bi trebao obzirati na želju svoga srca, a trebao bi provoditi zapovijed svoga Gospodara. Ako mu neko djelovanje izgleda krasnim, a Gospodara kaže da je bezvrijedno, i on ga, također, mora držati bezvrijednim. A ako mu drugo neko djelovanje izgleda bezvrijednim, a Gospodar kaže da je krasno, i on, također, mora ga držati dobrim. Ako on uviđa štetu u nekom poslu, ipak, budući da Gospodar kaže da mora biti učinjen, on ga mora, u

svakom slučaju, obaviti, premda mu on može povući za sobom ma koju posljedicu u pogledu gubitka života i svojine. Nasuprot tome, ako on predviđa dobitak iz nekog drugog posla, a Gospodar mu zabranjuje da ga poduzme, on ga se ne smije nikada ni dotaći, premda mu može donijeti čak bogatstvo cijelog svijeta.

To je znanje i ponašanje kojim musliman postaje pravi sluga Božji, a kojem On šalje Svoj blagoslov, to kojem On dodjeljuje čast i dostojanstvo. Obrnuto, budući da *kafir* nema to znanje, on je naveden kao Božji neposlušni rob i Bog mu uskraćuje Svoj blagoslov.

Sada bi sami trebali pravedno ocijeniti da ako je čovjek, koji se sam naziva muslimanom, neznalica i neposlušan kao *kafir*, kako on može biti uzvišeniji od ovoga samo na temelju toga što nosi drugačije ime, ima na sebi drugačiju odjeću, te jede drugačiju hranu? A također, na kojem temelju on ima pravo na Božji blagoslov na ovom i onom svijetu? Islam nije srodstvo po rasi ili obitelji ili bratstvu koji se sami od sebe nasljeđuju od oca na sina i od sina na unuka. Ovdje nije slučaj da brahmanski sin ipak, a može biti neznalica i lošeg vladan-

ja, raspolaže otmjenim društvenim položajem baš zato što je rođen u brahmanskoj kući i pripada visokoj kasti, dok će sin popisane kaste, ipak, ostati u niskom sloju, zato što je rođen u kući popisane kaste i sluga. O tome je Bog izričito izjavio u Svojoj knjizi:

«Najugledniji kod Allaha je onaj koji Ga se najviše boji» . . . (49,13).

To znači, što više netko zna za Boga i što se više netko pokorava Njegovim zapovijedima, to je više uvažen od Boga. Hazreti Ibrahim bio je rođen u domu poklonika idolima, ali je on dospio do znanja o Bogu i pokoravao Mu se. To je razlog zašto ga je Bog učinio *imamom* cijelog svijeta. Nuhov sin bio je rođen u poslaničkoj kući, ali nije shvatio Boga i nije Mu se pokoravao. Zato Bog nije uopće mario za njegovu obitelj i tako ga je kaznio da je ta kazna postala primjer za ugled cijelom svijetu. Stoga, molim vas da posve shvatite da je bilo koja razlika, koja postoji kod Allaha među ljudima, u odnosu na znanje i djela. I na ovom i na onom svijetu, Božji blagoslov pomaže onima koji Ga shvaćaju, znaju pravi put koji im On

pokazuje i provode Njegove zapovijedi. Oni koji nemaju tu kvalitetu, iako njihova imena mogu biti Abdullah i Abdur Rahman ili Din Dajal ili Kartar Sing, između te dvije vrste nema razlike kod Boga i oni nemaju pravo na Njegov blagoslov.

ZAŠTO SU MUSLIMANI DANAS PONIŽENI?

Braćo! Vi sami sebe nazivate muslimanima i vaše uvjerenje je da je Bog obasuo muslimane Svojim blagoslovom. Ali otvorite oči i pogledajte da li se Božji blagoslov spustio na vas. Što god će se dogoditi na onom svijetu, vidjet ćete poslije, ali pogledajte vaš život na ovom svijetu. Ima vas 90 milijuna u ovoj zemlji Hindustana (predavanja su održavana za vrijeme britanske vladavine u nepodijeljenoj Indiji – primj. prev.). Vi ste u tako velikom broju da bi, ako bi svaki od vas bacio kamenčić, nastala planina. Ali tu gdje ima toliko mnogo muslimana, uprava je u rukama nevjernika. U njihovoj moći su vaše glave da vas ohreću na

koju god im se stranu sviđa; vaše glave koje se nisuni pred kim saginjale osim Allahom sada su sagnute pred ljudskim bićima. Vaša čast, koju se nitko nije usudio taknuti, sada je okaljana prašinom. Vaša ruka, koja je bila uvijek gore, sada je spuštena i raširena pred *kafirom*. Neznanje, siromaštvo i zaduženost svuda su vas podvrgli sramoti.

Je li to Božji blagoslov? Ako to nije blagoslov nego očiti gnjev, kako je tada čudno da ste muslimani, a da se opet na vas spušta Božji gnjev! Vi ste muslimani, a opet se valjate u sramoti. Vi ste muslimani, a opet ste u ropstvu! Ta situacija čini se da je nemoguća, baš kao što je za neku stvar nemoguće da bude oboje, bijela i crna. Budući da Bog voli muslimana, kako može biti osramoćen na ovom svijetu? Da li je vaš Bog (neka Allah sačuva) nasilnik koji, dok vi, s vaše strane, priznajete Njegovo pravo prema vama i pokoravate se Njegovim zapovijedima, dopušta da nepokornik vlada nad vama, te vas kažnjava zbog vaše pokornosti Njemu? Ako postoji vjerski stav u vama da Bog nije nasilnik i ako vjerujete da nagrada za pokornost Bogu ne može nikada

biti u vidu sramote, tada ćete morati dopustiti da postoji nešto krivo u vašem zahtjevu da budete muslimani. Iako je vaše ime sigurno zapisano kao muslimansko u državnim knjigama, Bog ne odobrava vjerodostojnost ureda britanske uprave. Bog održava Svoj vlastiti ured. Vi ćete morati tražiti na Njegovom spisku da bi pronašli da li je vaše ime zapisano među Njegove pokorne ili nepokorne sluge?

Bog vam je poslao Svoju Knjigu tako da bi, čitajući je, mogli znati za Njega i naučiti način pokoravanja Njemu. Jeste li ikada pokušali otkriti što je u njoj napisano? Bog vam je poslao Svoga Poslanika da vas nauči načinu da postanete muslimani? Jeste li ikada pokušali otkriti čemu je učio Njegov poslanik? Bog vam je pokazao put da postignete čast i dostojanstvo na ovom i svijetu. Jeste li išli tim putem? Bog vas je vrlo otvoreno obavijestio koja su to djela koja ponizuju čovjeka na ovom i onom svijetu. Jeste li izbjegavali ta djela? Recite, koji odgovor imate na ova pitanja? Ako dopuštate na niste ni postigli znanje iz Božje Knjige i života Njegovog Poslanika ni slijedili put koji je On pokazao, kako ćete tada postati

muslimanima koji zaslužuju Njegovu nagradu? Nagrada koju dobijate odgovara tome koliko ste muslimani, a jednaku nagradu dobit ćete i na onom svijetu!

Ranije sam naveo da apsolutno nema razlike između muslimana i *kafira*, osim s obzirom na znanje i djela. Ako su čovjekovo znanje i djela nalik na ona *kafira*, a opet on sebe naziva muslimanom, on govori krupnu laž. *Kafir* ne čita Kur'an i ne zna šta je u njemu napisano. Ako je stanje muslimana isto, zašto bi se trebao nazivati muslimanom? *Kafir* ne zna šta je učenje Božjeg Poslanika i koji je pravosmjerni put pokazao da se teži Bogu. Ako to musliman na jednak način ne za, kako je on musliman? *Kafir* ide za svojom vlastitom željom umjesto da slijedi Božju zapovijed. Ako je i musliman, poput njega, tvrdoglav i razuzdan, te ide za svojim vlastitim idejama i mišljenjem, ravnodušan prema Bogu i rob pohote, onda koje pravo ima zvati sebe muslimanom (pokornim slugom Božjim)? *Kafir* ne pravi razliku između *halala* i *harama* i uzima bilo što što mu je korisno i puno privlačnosti, bez obzira da li je po Bogu *halal* ili *haram*.

Ako se musliman ponaša isto kao i nemusliman, koja je razlika između njega i *kafira?* Ukratko, ako musliman ima toliko znanja o Islamu koliko i *kafir* i ako musliman čini sve ono što i *kafir*, zašto bi se, onda, smatrao uzvišenijim uspoređen s *kafirom*, te zašto njegov udes ne bi bio isti kao i onaj *kafira?* To je stvar o kojoj moramo svi trijezno razmišljati.

PREDMET ZA OZBILJNO RAZMATRANJE

Draga moja braćo! Molim da ne mislite da sam spreman žigosati muslimane kao nevjernike. Ne, uopće mi to nije namjera. Sam ja mislim i želim da svaki od nas misli sam za sebe zašto smo uopće lišeni Božjeg blagoslova. Zašto smo meta nesreća sa svih strana? Zašto oni koje nazivamo *kafirima*, tj. nepokornim slugama Božjim, svugdje vladaju nad nama? A zašto smo mi, od kojih se traži da budu Njegove pokorne sluge, svugdje podjarmljeni? Što sam više razmišljao o razlogu tog stanja, to sam više uvjeren da je jedina razlika, koja je

danas preostala između nas i nevjernika, razlika po samom imenu, inače mi također nikako nismo iza njih u zanemarivanju Boga, u otsustvu straha od Boga i u nepokornosti Njemu. Naravno, postoji malena razlika između nas i njih, ali ta razlika ne daje nam pravo na nagradu. Uistinu, ona čini da zaslužujemo kaznu zato što znamo da je Kur'an Božja Knjiga, a opet se ponašamo prema njemu kao što se *kafir* ponaša. Znamo da je Muhammed a. s. Allahov Poslanik, a opet smo se plašili da ga slijedimo kao što se plašio i kafir. Znamo da je Bog prokleo lašca, On je jasno objavio da je pakao prebivalište onih koji primaju i uzimaju mito, On je proglasio da su oni koji uzimaju i daju kamatu najgori zločinci, On je označio da onaj koji kleveće kao da jede meso brata, On je opomenuo da će bludnost, raskalašenost i pokvarenost naići na strašnu kaznu. Ali čak, znajući sve to, mi nesmetano dopuštamo sve te poroke kao i nevjernici, kao da se apsolutno ne bojimo Boga. To je razlog zašto nismo nagrađeni, budući da smo muslimani samo po vanjštini, uspoređeno sa nevjernicima. Činjenica da nevjernici vladaju nad nama

i činjenica naše poniženosti od njih u svakoj prilici iskazuje se kao kazna za zlodjelo što smo obdareni dobročinstvom – Islamom, a nismo ga cijenili.

Draga braćo! Ma što sam kazao danas u mome predavanju ne sadrži namjeru da vas okrivim. Nisam došao kao kuditelj. Moja svrha je u tome da vas učinim revnim da ponovo nađete ono što se izgubilo. Briga da se ponovo steče izgubljena imovina narasta onda kada čovjek uvidi šta je stvarno izgubio i koliko je to vrijedno. Zato vas nastojim prenuti. Ako ste se probudili i shvatili da ste imali zbilja najdragocjeniju stvar, onda ćete razmisliti o tome da je ponovo zadobijete.

REVNOST DA SE STEKNE ZNANJE

Rekao sam vam u mome ranijem predavanju da je znanje o Islamu prvi uvjet da se postane stvarni musliman. Svaki musliman treba znati šta je učenje Kur'ana, koji je sistem slijedio Božji Poslanik, šta je Islam i koje su te stvari koje stvarno odvajaju Islam od *kufra*. Nitko

ne može biti musliman bez tog znanja. Ali je razlog za žaljenje da vi niste gorljivi za stjecanjem tog pravog znanja. A to pokazuje da vi još uvijek niste uvidjeli kakvog ste velikog dobročinstva lišeni. Braćo moja! Majka ne daje mlijeka svome djetetu sve dok ono ne zaplače i ne zatraži ga. Kada čovjek osjeća žeđ, sam on traži vodu i Bog stvara i vodu za njega.

A ako sami vi niste žedni, bit će voda nekorisna čak ako se vrelo prepuno vode pojavi pred vama. Na prvom mjestu, treba da sami shvatite kojem ste velikom gubitku izvrgnuti time što ostajete u neznanju *dina*. Božja Knjiga vam je na raspolaganju, ali vi ne znate što je napisano u njoj. Može li biti većeg gubitka od toga? Vi čak ne znate ni značenje *kelime*, a izgovarajući je ulazite u Islam, a ne znate niti koje vas odgovornosti zapadaju malo nakon izgovaranja te *kelime*. Može li biti većeg gubitka od toga za muslimana? Vi znate gubitak koji je prouzročen ako izgori žito; znate muku zbog neuspjeha da se postigne svagdašnji kruh; znate štetu koja nastaje zbog gubitka svojine, ali ne znate koliko gubite što nemate svijesti o Islamu. Kada uvidite taj gubitak, tada ćete sami doći i moliti da budete spašeni od tog gubitka. A kada sami budete to zahtijevali, tada će se *inša-Allah* (ako Bog da) urediti vaša zaštita od tog gubitka.

3. Činjenice za duboko razmišljanje

NAŠ STAV PREMA KUR'ANU

Islamska braćo!

Muslimani su danas jedini sretni ljudi na svijetu koji imaju Božju riječ potpuno očuvanu, bez umetanja i od riječi do riječi onakvu kakva je objavljena Božjem poslaniku a. a. I isti ti muslimani su oni nesretni ljudi koji sobom imaju Riječ Božju, a ipak su lišeni njezinih blagoslova i nebrojenih dobara. Kur'an im je poslan da bi ga čitali, razumjeli i po njemu se ponašali, te s njegovom pomoći učvrstili na Božjoj zemlji zajednicu koja bi živjela u skladu s Božjim zakonom. Kur'an je došao da im prizna čast i snagu; došao je da ih učini stvarnim namje snicima Boga na zemlji. I povijest potvrđuje da, kada su se ponašali u skladu sa njim, svoju im je moć pokazivao podarivši im da budu imami i vođe svijeta. Ali sada je nje-

gova korist za njih ograničena na držanje u kući u svrhu otjerivanja demona i duhova, ispisivanje njegovih ajeta na papir koji onda objese oko vrata ili operu u vodi koju onda popiju, ili za nesavjesno čitanje sadržaja tek toliko da bi se dobilo nešto blagoslova. Sada oni ne traže u njemu putokaz za poslove svog života. Oni ne traže savjet za naša vjerovanja, za naša djela, ne pitaju kako obavljati poslove, kako stvarati prijateljstvo i kako se odnositi spram neprijatelja, koja su prava naše djece i naša, što je za nas istina, a što laž, koga moramo poštovati, a koga ne, s kime se družiti a s kime ne, tko nam je prijatelj, a tko neprijatelj, gdje je čast, blagostanje i dobit za nas, a gdje sramota, nesreća, gubitak?

Muslimani su napustili spoznavanje iz Kur'ana svega toga. O svemu tome oni sada saznaju od kafira, mnogobožaca, pogrešno vođenih i sebičnih ljudi, te od opakog glasa svojih duša, a sve te savj ete oni slijede. Ono što se po pravilu stalno događa u nepoštivanju i zanemarivanju Boga, dogodilo se i događa se u Hindustanu, Kini, Javi, Palestini, Siriji, Alžiru, Maroku i svuda.

Kur'an je izvor najvećeg dobra. On će dati koje god i koliko god dobročinstva od njega tražite. Ako od njega tražite tako jednostavne, bezvrijedne i neprave stvari kao što je otjerivanje đavola i duhova, lijek za kašalj i vrućinu, uspjeh u parnici i sigurnost na poslu, dobit ćete tada samo te stvari. Ako tražite vođenje svijeta i vladanje svemirom, i to ćete dobiti. I ako želite doseći vrhunac blaženstva, Kur'an će vas i tamo odvesti. To je samo pita nje vaše osobne sposobnosti da tražite dvije kapi iz oceana, inače ocean je spreman da vam pokloni dar tako velik kao on sam.

Braćo! Okrutne šale koje naša braća-muslimani zbijaju sa Svetom Knjigom Allahovom tako su proste da, ako bi oni sami vidjeli nekoga da čini takve šale u nekom drugom slučaju, smijali bi se i čak ga smatrali ludim. Recite da li je netko dobio recept napisan od doktora i objesio ga oko vrata, nakon što ga je umotao u komadić odjeće ili ga oprao u vodi i tu vodu popio. Što biste tada rekli? Ne biste li se smijali, ne biste li ga zvali luđakom? Ali upravo takva igra se odvija pred vašim očima sa najvećim receptom napisanim od Najvećeg

liječnika, za milosrdan lijek za sve vaše slabosti i bolesti i nitko se na to ne smije! Nitko ne pokušava razumjeti da recept nije stvar koja se objesi oko vrata ili stvar koja se moći u vodi, nego je njegova svrha da se po njemu uzme lijek kako je navedeno.

VAŽNO JE DA SE RAZUMIJE I SLIJEDI KUR'AN

Recite mi da li itko tko je bolestan uzme i proučava knjigu o medicini misleći da će mu čitanje donijeti ozdravljenje. Što biste rekli za takvog čovjeka? Ne biste li rekli da je izvan pameti i da ga treba poslati u ludnicu? Ali vi primjenjujete sličan pos tupak sa knjigom koju je Najveći liječnik poslao kao lijek za vaše bolesti. Vi je čitate i mislite da samo pomnim čitanjem sve boli nestaju, te da nije potrebno slijediti upute dane u njoj, niti da je važno izbjegavati stvari koje su svrstane kao štetne. Zašto ne donesete isti sud o sebi kao i o onom čovjeku koji je smatrao da je samo čitanje knjige o medicini dovoljan lijek za njegovu bolest?

Ako primite pismo na jeziku koji ne razumijete, žurite čovjeku koji taj jezik poznaje da biste saznali sadržaj. Niste mirni dok ne saznate sadržaj. Tako postupate sa poslovnim pismima koja vam mogu donijeti dobit. Ali pismo koje vam je poslao Vladar svijeta opisujući vam sve dobrobiti ovoga i budućeg života, nemarno je ostavljeno po strani, bez želje da saznate njegov sadržaj. Ne pokazujete nikakvu znatiželju da razumijete njegovu poruku. Nije li to iznenađujuće i zaprepašćujuće?

POSLJEDICA NEPRAVDE PREMA ALLAHOVOJ KNJIZI

Ne govorim vam ovo iz razonode. Ako se duboko zamislite nad ovim činjenicama, vaše će srce shvatiti da je najveća moguća nepravda na ovome svijetu učinjena prema Allahovoj knjizi, a tlačitelji su upravo oni ljudi koji tvrde da imaju vjeru u nju i da su spremni žrtvovati svoj život za nju. Nema sumnje da oni vjeruju i drže to dražim od života, ali je šteta da upravo oni čine najveću nepravdu tome. A poslje-

dica njihove nepravde prema Allahovoj knjizi je očita! Duboko se zamislite na tom činjenicom i shvatite da Allahova Riječ nije poslana čovjeku da bi ga uvela u nesreću, bijedu i patnju (20:1–2) «Ta Ha. Ne objavljujemo ti Kur'an da se mučiš . . .»

Kur'an je izvor milostivosti i dobre sreće, a ne poroka i nesreće. Apsolutno je nemoguće da narod koji posjeduje Božju riječ ipak pliva u bijedi na ovome svijetu, pati pod jarmom drugih, bude gažen i udaran, vrata uhvaćenog u robovske lance onih koji ih vuku za nos kao životinje kako i gdje žele. Narod stiže takva sudbina samo kada čini nepravdu prema Riječi Božjoj. Sudbina Beni Israela je pred vama. Tevrat i Indžil su bili poslani i rečeno je: (5:66)

«Da se oni pridržavaju Tevrata i Indžila i onoga što im objavljuje Gospodar njihov, imali bi šta da jedu, i od onoga što je iznad njih i od onoga što je ispod nogu njihovih. Ima ih i umjerenih, ali ružno je ono što radi većina njih». Ali učinili su nepravdu Allahovoj knjizi i doživjeli posljedice toga: (2:61)

«. . . I poniženje i bijeda na njih padoše i Allahovu srdžbu na sebe navukoše zato što u Allahove dokaze nisu vjerovali i što su ni krive ni dužne vjerovjesnike ubijali, zato što su neposlušni bili i što su sve granice zla prelazili.»

Zato ako narod ima Božju Knjigu, a ipak je potlačen i podjarmljen, tada vjerojatno shvaćate da sigurno čini nepravdu Allahovoj Riječi i da je sva ta kazna posljedica nepravde. Nema drugog puta da budete spašeni od Božjeg gnjeva nego da prestanete činiti nepravdu i vratite Mu ono što Mu pripada. Ako ne odstupite od toga besmislenog grijeha, vaše se stanje neće promijeniti, iako možete otvarati fakultete u svakom selu, sva vam djeca mogu imati diplome i možete postati milioneri.

TKO SE NAZIVA MUSLIMANOM?

Prijatelji! Najvažnija stvar koju svaki musliman mora znati je: tko se naziva muslimanom i koje je značenje riječi «musliman». Ako se događa da ljudsko biće ne zna što je to čovječnost i koja je razlika između čovjeka i životin-

je, on će, prirodno, trpjeti surove životinjske postupke i neće spoznati da je on čovjek. Slično tome, ako čovjek ne zna što je istinska vrijednost biti musliman i kako se muslimam razlikuje od nemuslimana, ponašat će se kao nemusliman i neće osjetiti prednost muslimanstva. Zato svaki musliman i dijete svakog muslimana mora biti podučeno što to znači nazvati sebe muslimanom, koja razlika nastupa odmah čim postane musliman, koja odgovornost pada na njega, koje su granice Islama unutar kojih je čovjek musliman, kojim prekršajem prestaje biti musliman iako se i dalje na riječima naziva muslimanom.

ZNAČENJE ISLAMA

Značenje Islama je: pokornost i poslušnost Allahu. Predati sebe Allahu je Islam. Prepustiti svoju slobodu i neovisnost u čast Allaha je Islam. Prepustiti se autoritetu i vrhovnoj vlasti Allaha je Islam. Onaj tko povjeri svoj život Allahu je musliman, a onaj tko svoje životne stvari drži u svojim rukama ili ih povjeri nekom drugom nije musliman. Izručiti svoje stvari Allahu znači prihvatiti putokaz koji je Allah poslao kroz Svoje knjige i Svoje poslanike, bez najmanjeg odstupanja. Dalje, važno je slijediti samo Kur'an i Sunnet Božjeg Poslanika u svakom životnom problemu. Opet ponavljam, samo ona osoba je musliman tko odbacuje svoje osobne želje, svjetske običaje i savjet bilo koga izuzev Boga, onaj tko u svakom slučaju traži savjet u Božjoj knjizi i riječi Božjeg Poslanika da bi saznao što treba učiniti, a što ne, te prihvatiti bez dvoumljenja svaki putokaz koji ga usmjerava i odbaciti sve što je u suprotnosti s tim, jer je sebe potpuno povjerio Allahu i upravo taj čin prepuštanja Allahu znači biti musliman. Nasuprot tome, sigurno nije musliman ona osoba koja ne ovisi o Kur'anu i Sunnetu Božjeg Poslanika, već slijedi uputstva svojih osjećaja ili slijedi praksu svojih predaka ili se ravna po događajima u svijetu bez prethodnog pogleda u Kur'an i Sunnet. Ili, ako i zna pojedine upute Kurana i Sunneta reagira na njih riječima: «To se ne odnosi na mene, ja to neću prihvatiti; ili moji preci su slijedili drugi način, pa ja neću slijedi-

ti ove upute; ili svjetska praksa je suprotna ovome, pa ću ja slijediti samo nju.» Takva osoba je lažov ako sebe naziva muslimanom.

DUŽNOSTI MUSLIMANA

Kada učite (citirate) Kelimu: *La ilahe illellah Muhammedur-Resulullah,* to istovremeno znači da jedini zakon za vas je zakon Božji, vaš vladar je samo Allah, vaš vođa je jedino Allah, vi morate poštivati samo Allaha i samo je ono istinito i ispravno za vas što je dopušteno u Božjim knjigama i knjigama Njegovog glasnika. To znači da ste ustupili svoju neovisnost u čast Allaha onoga trenutka kada ste postali musliman. Istodobno, vi sada gubite pravo kazati: «Moje mišljenje je ovakvo, običaj u svijetu je takav, obiteljski običaj je takav, ovaj gospodin i ova cijenja osoba savjetuje tako.» Pred Božjom Riječi i Sunnetom Njegovog Poslanika nema više takvih isprika. Sada je vaša dužnost da ocijenite sve u svjetlu Kur'ana i Sunneta. Prihvatiti što je u skladu s njima i odbaciti sve suprotno, bez obzira na nečiju naredbu ili nečiju naviku. Bila bi to suprotnost sebe nazivati muslimanom u jednu ruku, dok u drugu ruku poštivati nečije mišljenje, svjetski običaj ili bilo čiju riječ ili postupak izuzev Kurana i Sunneta. Isto kao što slijepac ne može reći da ima oči niti čovjek bez nosa da ima nos, tako se ni osoba ne može smatrati muslimanom ako odbija podrediti sve svoje poslove uputstvima Kur'ana i Sunneta, te ako ne zanemari svoje želje, svjetske običaje ili bilo čija kazivanja i običaje u čast Boga i savjeta Njegovog Poslanika.

Onaj tko ne želi biti musliman, ne može ga se na to prisiliti. On je slobodan odabrati vjeru koju želi, da se zove imenom kojim želi. Ali ako sebe netko naziva muslimanom, mora potpuno razumjeti da može biti musliman tako dugo dok je u granicama Islama. Zakoni Islama su: prihvatiti riječ Božju i Sunnet Njegovog glasnika kao mjerilo istine i pravde, te smatrati sve što je u suprotnosti s tim progrešnim. Tko god se ponaša unutar toga je musliman, a tko god prekoračuje te zakone isključen je iz Islama. A ako se i nakon isključenja smatra muslimanom i proglašava muslimanom, vara samoga sebe i svijet također: (5:44)

«... Zato se, kada budete sudili, ne bojte ljudi, veće se bojte Mene, i ne zamjenjujte riječi Moje za nešto što malo vrijedi! A oni koji ne sude prema onom što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici.»

4. Značenje kelime tajjibe

ISLAMSKA BRAĆO!

Znate da čovjek postaje muslimanom učenjem (recitiranjem) izreke koja je vrlo potpuna, iako se sastoji od svega nekoliko riječi:
La Ilahe Il-lall-llah Muhamme-dun Resulull-llah
(«Nema drugog boga osim Allaha: Muhammed je Poslanik Božji».) Izgovaranjem ovih riječi koje se zovu *kelime,* čovjek se podvrgava značajnoj promjeni. Od kafira on se preobražava u muslimana. Prije je bio nečist, a sada je čist. Prije je bio podvrgnut Božjem gnjevu, a sada postaje ljubimac Božji. Prije je bio predodređen za pakao, a sada su vrata raja otvorena pred njim. Ali proces se ne završava ovdje. U skladu sa kelimom, velika se promjena događa između čovjeka i čovjeka. Oni koji uče (recitiraju) kelimu ujedinjuju se u jednu zajedni-

cu, dok oni koji odbijaju učenje (recitiranje) pripadaju drugoj zajednici. Ako otac uči (recitira), a njegov sin odbija to činiti, otac više nije otac, a sin više nije sin. Sin neće naslijediti imetak svoga oca. Čak će i njegova majka i sestra poštivati *pardah* i držati se podalje od njega. (Iako šeri'at ne određuje za muslimansku majku i sestru da se izoliraju od sina ili brata koji je kafir, muslimanske žene čvrste vjere obično se odvajaju od takvih sinova i braće.) Ako neka neupućena osoba koja uči (recitira) kelimu oženi kćer iz muslimanske obitelji, on i njegova djeca dobit će nasljeđe te obitelji, ali, nasuprot tome, sin rođen u muslimanskoj obitelji gubi sve veze sa tom obitelji zbog odbijanja da vjeruje u kelimu. To ukazuje da je *kelime* fenomen koji sjedinjuje jednog stranca sa drugim, a kida veze rođaka. Snaga kelime je tako jaka da ona kida krvne i obiteljske veze.

ZAŠTO TAKO VELIKA RAZLIKA?

Uzmite u obzir pitanje, zašto mora postojati tako velika razlika između čovjeka i čovjeka. Što je to u kelimi? Sastoji se od samo nekoliko slova (K, E, L, I) i još nekoliko njih. Ako ta slova sastavimo i izgovorimo, da li to djeluje tako magično da izaziva toliku promjenu u čovjeku? Da li ta mala riječ stvara razliku veliku kao nebo i zemlja između čovjeka i čovjeka. Moja braćo! Sa malo smisla za razumijevanje vaš će vam razum reći da samo otvaranje usta i izgovaranje nekoliko slogova ne proizvodi tako veliki učinak.

Štovaoci idola bez sumnje vjeruju da se recitiranjem mantre može pomaknuti planina, rastaviti zemlja i stvoriti izvor, iako nitko ne zna značenje mantre. To je zato što vjeruju da sva moć leži u riječima. Ne otvaraju se vrata čarolije čim riječi bivaju izrečene. Ne u Islamu. Ovdje je osnovna stvar – značenje. Efekat riječi leži u značenju. Ako one nemaje značenja i ne izviru duboko iz srca, ako ne proizvode snažno promjenu u vašim mislima, vašim moralnim shvaćanjima i vašim postupcima, tada je izgovaranje samih riječi potpuno bez efekta.

Želio bih to objasniti na jednostavnom primjeru. Recimo da vi drhtite od hladnoće, te da počnete vikati: pamuk, pokrivač, pamuk, pokrivač – snaga hladnoće neće se smanjiti, pa makar cijelu noć ponavljali te riječi i milion puta to učili na tesbih. Naravno, ako imate pamučni pokrivač i pokrijete tijelo, hladnoća će prestati. Ili, recimo osjećate žeđ i cijeli dan vičete: vode, vode, vaša žeđ nikada neće biti ugašena. Naravno, ako uzmete čašu vode i popijete gutljaj, žeđi će nestati. Ili opet, bolujete od prehlade i temperature i neprestano kao lijek izgovarate imena onih trava koje kuhane i ispijene liječe. Naravno, tako se nikada nećete oporaviti, ali ako stvarno prokuhate te trave i popijete tu mješavinu, temperatura i prehlada će nestati. Upravo takva situacija je sa kelimom. Prosto usmeno izgovaranje 6 ili 7 riječi ne može donijeti toliku promjenu kao što je preobražaj kafira u muslimana, ili nečiste osobe u čistu, ili proklete osobe u svetu, ili paklene spodobe u ljudsko biće. Takva promjena je jedino moguća kada kao prvo shvatite značenje tih riječi, a tada učinite da prodru u vašu svijest. Ako ih tada učite (recitirate), razumijući njihovo značenje, potpuno ćete shvatiti veličinu djela koji činite pred Bogom i cijelim svijetom, kao i veličinu odgovornosti koja pada na vas kao rezultat te izjave. Nakon razumijevanja dubljeg smisla te izjave, ona mora kontrolirati cijeli vaš život, a to znači da se nijedna ideja suprotna kelimi ne smije pojaviti u vašim mislima. Tada morate odlučiti za sva vremena da sve što se odvija suprotno kelimi je pogrešno, a sama kelime je istina. Tada kelime mora imati vrhovnu vlast u svim postupcima i događajima vašega života. Nakon prihvaćanja kelime više nećete biti slobodni kao nevjernici da činite ono što želite. Sada, povezani kelimom, morat ćete slijediti njezine upute i naredbe i izbjegavati ono što zabranjuje. Ako na taj način izjavite kelimu, postajete pravi, istinski musliman. Kroz taj proces, o kojem sam vam upravo govorio, dolazi do te velike razlike između čovjeka i čovjeka.

SMISAO KELIME

Dopustite mi sada da vam objasnim smisao kelime kao i što ustvari čovjek izjavljuje njezinim učenjem (recitiranjem), te koje obaveze padaju na njega nakon učenja (recitiranja)? *Kelime* znači da ne postoji Bog osim Allaha, a Muhammed a. s. je Poslanik Allahov. Riječ «Allah» koju nalazite u kelimi znači Bog. Sada, ono biće je Bog Koje je Učitelj, Stvoritelj, Održavatelj i Gospodar, Koje sluša naše molitve i priznaje ih, te Koje je vrijedno našeg štovanja. Ako sada kažete: *La ilahe il-la-llah,* to bi značilo da, kao prvo, ta riječ nije nastala bez stvaralačke moći Božje, niti da je to stvar koja ima mnogo bogova. U stvari, ona ima Boga i taj Bog je samo jedan jedini i nema drugog bića osim Njega, Koje ima Božansku snagu i moć. Kao drugo, stvar dalje koju izjavljujete učeći (recitirajući) kelimu je da samo ovaj Bog koji je vaš Bog je također Bog cijeloga svijeta. Svaka stvar, bila vaša ili cijeloga svijeta, pripada Njemu. On je taj koji je Stvoritelj i Održavatelj. Život i smrt su pod Njegovom zapovijedi. Nevolja i dobro je također od

njega. Što god je uzeto od nekoga, djelo je Njegove naredbe. Samo Njega treba se bojati. Samo Njega treba usrdno moliti za ispunjavanje naših želja i potreba. Samo pred Njim moramo poniknuti naše glave. Samo On zaslužuje naše obožavanje i štovanje. Mi nismo robovi i sluge nikoga osim Njegove, niti je itko naš Gospodar i Vladar osim njega. Naša stvarna dužnost je da se podvrgnemo Njegovim naredbama i poštujemo Njegove zakone.

UGOVOR SA ALLAHOM

To je obećanje koje dajete Allahu čim proučite (izrecitirate): *La ilahe il-lall-llah,* i, čineći to, cijeli svijet je vaš svjedok. Ako pregazite to obećanje, vaša ruka i noga, najmanja dlaka na vašem tijelu i svaki dio zemlje i neba pred kojima ste se lažno očitovali, svjedočit će protiv vas pred Allahovim sudom, gdje ćete, na optuženičkoj klupi, biti u tako bezizlaznoj situaciji da vam na vašoj strani neće ostati niti jedan svjedok. Nikakvog advokata niti branitelja neće biti da se zauzme za vaš slučaj. U stvari, ad-

vokati i branitelji, koji se u sudovima ovog svijeta obično igraju zakonom, sami će stajati tamo, kao i vi, u istoj bezizlaznoj situaciji. Ovaj sud nije takav da bi vas oslobodio na temelju krivih dokaza, krivokletstva, lažnih dokumenata. Vi možete kriti svoj zločin pred milicijom ovog svijeta, ali to ne možete pred Milicijom Božjom. Miliciju ovoga svijeta možete podmititi, ali ne i Allahovu miliciju. Svjedok na ovome svijetu može krivo svjedočiti, ali Allahov svjedok govori čistu istinu. Vladari ovoga svijeta mogu činiti nepravde, ali Allah nije Vladar koji bi učinio bilo kakvu nepravdu. I onda, nema bijega iz zatvora u koji Allah zatvori krivca. Velika je glupost, ustvari najveća od svih gluposti, lažno se zavjetovati Allahu. Kada obećajete, duboko promislite i onda to skrušeno izvršite, jer vas nitko ne prisiljava da navrat-nanos dajete usmene izjave, jer prazne i šuplje izjave su potpuno beskorisne.

PRIHVAĆANJE VODSTVA POSLANIKOVA

Nakon *La ilahe il-lall-llah,* vi učite (recitirate) *Muhammedur-Resulullah,* što znači da prihvaćate Muhammeda a. s. kao Poslanika preko kojeg je Allah poslao svoj zakonik. Nakon priznavanja Allah kao našeg Gospodara i Vrhovnog Vođu, neophodno je znati koje su bile Njegove zapovijedi. Koje puteve treba slijediti da bi se Njega zadovoljilo i kojih se puteva treba kloniti da se izbjegne Njegova ljutnja. Koji treba biti naš životni zakon koji moramo slijediti da bismo zavrijedili njegov oprost i zbog kojeg prekršaja će nas On kazniti? Bog je odabrao Muhammeda a. s. kao Svoga Poslanika da nam sve to objasni i poslao je Svoju Knjigu preko njega. Božji Poslanik je vodio svoj život u skladu s Njegovim zapovijedima i tako je pokazao muslimanima način za vođenje života. I zato, kada vi kažete *Muhammedur-Resulullah,* vi se obavezujete slijediti zakon i sistem koji vam on pokaže, a kloniti se puteva koji su suprotni tome. I kada bi nakon te izjave odbacili zakon Božjeg Poslani-

ka a. s. i slijedili zakon koji prevladava u svijetu, ne bi bilo većega lažova i nepoštenije osobe od vas, jer Islam ističete na temelju izjave da je zakon Božjeg Poslanika jedini istinski zakon koji ćete vjerno slijediti. Zaslugom te izjave vi ste postali brat muslimanima, dobili ste baštinu vašeg oca muslimana, oženili ste muslimanku, vaša djeca su postala vaši zakoniti potomci, osigurali ste pravo pomoći od strane svih muslimana, koji vam daju zekat i postaju odgovorni za zaštitu vašeg života, za napredak, čast i poštovanje. A ako, uprkos svemu tome, pogazite vašu riječ, može li biti većeg nepoštenja u svijetu od toga? Ako znate značenje *La ilahe illellah Muhammedun-Resulullah,* i osjetite vjeru u to punim razumijevanjem značenja, tada se, u svakom slučaju, morate ravnati po zakonima Božjim. Ako netko misli da je lako prekršiti zakone Božje, jer se Božja milicija, vojska, sud i zatvor ne mogu vidjeti, a da je, pošto ovdje postoje vladina milicija, vojska, sud i zatvor, teško kršiti njihove zakone – ja za takvu osobu slobodno kažem da je dao lažnu izjavu *La ilahe il-lall-llah Muhammedur-Resulullah.* On je u stvari htio prevariti

svoga Boga, a prevario je cijeli svijet, sve muslimane i samoga sebe.

ODGOVORNOSTI KOJE NASTAJU OČITOVANJEM

Braćo i prijatelji! Upravo sam vam objasnio značenje kelime. U ovom poglavlju želim vam usmjeriti pažnju na još jedan aspekt izjave. Vi priznajete da je Allah vaš Vođa kao i Vođa svega. Što to znači? To znači da vaš život nije vaš, već vlasništvo Boga. Vaše ruke nisu vaše, niti vaše oči, uši, kao ni svaki dio vašeg tijela. Zemlja koju obrađujete, životinje u vašoj službi, dobra i imanja od kojih živite – ništa od toga nije vaše vlasništvo. Svaka i najmanja stvar pripada Bogu i i vama je sve samo dano kao povjereno dobro. Nakon sagledavanja tih činjenica, koje pravo vi imate kazati: «Život je moj, tijelo je moje, bogatstvo je moje, ova stvar je moja i ona stvar je moja»? Besmisleno je tvrditi da je netko drugi vlasnik vaše imovine, s ciljem da biste je time obranili. Ako iskreno vjerujete da je Bog vlasnik svih tih stva-

ri, tada dvije stvari postaju automatski vaša obaveza. Jedna je da, ako je Bog vlasnik i On vam je povjerio svoja dobra, tada te stvari morate koristiti strogo u skladu sa uputama Gospodara. Ako ih vi koristite protiv Njegove volje, tada je to prijevara. Vi nemate pravo pomjeriti čak ni ruke ni noge protiv Njegove volje. Vi ne možete ništa staviti u usta protiv Njegove naredbe. Vi ne posjedujete nikakvo pravo nad zemljom i imanjima protiv volje njihovog Gospodara. Vaše žene i djeca, za koje kažete da su vaša, vaša su samo zato jer vam ih je dao Gospodar. Zato ce čak ni prema nijama ne možete vladati kako vi želite nego pod Njegovim vodstvom. Ako radite protivno Njegovim naredbama, vaš položaj će biti položaj otimača. Kao što vi nazivate nepoštenima one ljude koji prisvajaju tuđu zemlju, na isti način ćete i vi biti nepošteni ako Božje darove budete smatrali kao vaše vlasništvo i tretirali ih u skladu sa vašim željama ili željama bilo koga drugog osim Boga. Ako doživite gubitak postupajući u skladu sa željom Gospodara, neka tako bude. Nikada ne smijete žaliti nad izgubljenim životom, slomljenim, rukama i nogama, izgubljenom djecom i uništenim novcem i imovinom. Zašto bi morali biti tužni? Ako sam vlasnik želi gubitak svojih stvari, to je potpuno njegovo pravo. Ali, naravno ako postupate suprotno od Gospodareve želje i doživite gubitak, tada ćete bez sumnje biti krivi, jer ste uništili tuđu imovinu. Vi niste gospodar vaše duše. Ako date svoj život po želji Gospodara, tada samo ispunjavate svoju obavezu prema Njemu. Ako izgubite život radeći protiv Njegove volje, to je čin nepoštenja.

PRIHVAĆANJE ISLAMA NIJE USLUGA BOGU

Dakle, ako je nešto, što vam je dao Gospodar, upotrijebljeno za posao koji vam je On povjerio, vi ne činite uslugu nikome, niti Gospodaru niti bilo kome drugome. Ako ste se na Njegov zahtjev odrekli nečega ili učinili neku uslugu ili čak žrtvovali svoj život – koji vam jako puno znači, čak ni tada niste učinili uslugu nikome. Najviše što ste učinili je da ste se oslobodili usluge koju vam je učinio Gospo-

dar. Da li je to djelo zbog kojega treba biti ponosan i vrijedan slave na način na koji ljudska zahvala mora biti izražena? Zapamtite, molim vas, da se istinski musliman nikada ne osjeća uzvišenim za provođenje nečega za svoga Gospodara ili za bilo koju uslugu učinjenu Njemu. U stvari, on više pokazuje poniznost. Ponos uništava čin dobročinstva. Tko god traži hvalu ili učini neko djelo da bi zaslužio pohvalu, gubi svoje pravo za bilo kakvom nagradom Božjom, jer je nagradu, koju je tražio za svoj rad na ovome svijetu, već dobio.

ALLAHOV DAR I NAŠE PONAŠANJE

Braćo! Pogledajte uslugu vašeg Gospodara. On uzima od vas stvari koje pripadaju Njemu i još uvijek kaže: «Ja sam uzeo ovu stvar od vas i Ja ću vam za nju platiti». Allah-u-Ekber (Bog je najveći). Kolika je to velikodušnost! Kur'an govori: (9:3)

To je Allahov dar vama. A sada pogledajte vaše ponašanje. Vi drugima prodajete stvari koje vam je dao Gospodar i koje je On tako-

der već kupio od vas bez plaćanja. I ta prodaja je učinjena za bezvrijednu naknadu. Kupci uzimaju vaš rad protiv volje Gospodareve i vi im služite misleći da su oni vaši hranitelji. Vi im prodajete svoje mozgove, ruke i noge, snagu vašeg tijela i sve što ti Božji odmetnici žele kupiti. Može li biti veće moralne izopačenosti od toga. Prodati stvari već prodane je pravni i moralni zločin. Ti krivci za ovakva zlodjela su vjerni prevarama i podvalama na ovome svijetu. Mislite li da pred Sudom Božjim neće protiv njih biti podignuta optužnica?

5. Kelime tajjiba i kelime hebiza

ISLAMSKA BRAĆO!

Na mom zadnjem predavanju nešto sam vam rekao o kelimi tajjibi. Danas ću vam nešto više reći o kelimi, jer je to glavni temelj Islama. Čovjek stječe Islam snagom kelime i nitko ne može postati musliman u stvarnosti, ako potpuno nije razumio kelimu i usmjerio svoj život u skladu s njom. Allah je odredio kelimu u Svetoj knjizi ovako: (14:24–27) [unijeti citat] To znači da je kelime tajjiba kao drvo lijepe građe i korijenja čvrsto usađenog u zemlju, grana raširenih do neba, koje neprestano donosi obilno voće, onakvo kako je zapovijedio Gospodar. Nasuprot tome je kelime hebiza, a to znači loša vjera i lažne riječi, kao samonikla biljka slabog roda, a raste samo na površini zemlje i može biti iščupana jednim potezom, jer nije čvrsto ukorijenjena.

To je tako fantastičan primjer da, ako ga duboko shvatite, izvući ćete veliku pouku iz njega. Pogledajte! Ovdje su pred vama uzorci obje vrste drveća. Jedna je drvo mango. Kako je čvrsto ukorijenjeno, do kojih visina naraste, kako se široko šire njegove grane, kakve divne plodove nosi! Zašto to drvo zauzima takav položaj. Razlog je u tome što je koštica njegovog ploda imala moć. Ono je imalo pravo da postane drvo. I to pravo je bilo istinsko da, kad je postavilo svoj zahtjev, zemlja, voda, zrak, toplina dana i hladnoća noći, u stvari svaki mogući djelić shvatio je to pravo i što god je ono tražilo od njih bilo mu je dano. I tako je snagom svojih vrlina izraslo u ogromno stablo. I tako je davanjem slatkih plodova, u stvarnosti dokazalo da je zaslužilo da postane takvo drvo, te da je pomoć dana ujedinjenim snagama zemlje i neba bila potpuno pravedna. U stvari, bila je to njihova dužnost, jer snaga koju posjeduju zemlja, voda, zrak i drugi elementi potrebni za hranjenje, razvoj i sazrijevanje drveća ja zapravo i stvorena za pomoć drveću dobrog roda.

Nasuprot tome, postoje grmovi, vrbe i divlje biljke. Kakve su one građe? Samo maleno korijenje koje i dijete može iščupati. Tako mekani i savitljivi da podrhtavaju na zamahu vjetra. Ako ih dodirnete, ubost će vas njihove bodlje. Ako ih okusite, pokvarit će vam okus. Bog zna koliko takvih nikne dnevno i koliko ih biva iščupano. Zašto su oni u takvom položaju? Iz razloga što oni nemaju vrijednost i snagu koju posjeduje mango drvo. Kada drvo visokog roda bude dovršeno, zemlja se umori od lažnog nerada i dozvoli tim grmovina da rastu. Nešto pomoći udijeli voda, nešto zrak, a niti jedan element zemlje i neba nije spreman priznati bilo kakvo pravo postojanja tim biljkama. Zato zemlja ne dozvoljava korijenju tih biljaka da se širi unutar sebe, voda ne želi dati hranu punim srcem i snagom, a zrak ih odbija učiniti snažnim. I tako, kada te opake biljke rastu, sa tako siromašnom pomoći, noseći loš okus, trnje i otrovne sastojke, stvarno je dokazano da snage zemlje i neba nisu mislile pomoći rast takvih biljaka. Proizlazi da i ono malo postojanja, koje one uživaju, više je nego dovoljno za njih.

Zapamtite ova dva primjera i tada razmislite o razlici između kelime tajjibe i kelime hebize.

ŠTO JE KELIME TAJJIBA

Kelime tajjiba je vrhunac istine. Tako je istinita da je nemoguće da postoji išta genijalnije na ovome svijetu od nje. «Gospodar cijelog Svemira je Allah.» Sve na ovoj zemlji i na nebu nosi istinu o tome. Ova ljudska bića, ove životinje, ovo drveće, ovo kamenje, ovi trunci pijeska, ovi potoci, ovo žarko sunce . . . postoji li i najmanja sitnica koju nije stvorio nitko drugi nego Allah, da može živjeti voljom ikoga drugog osim Allaha i što samo Allah može razoriti. I kada je cijeli svemir stvorio Allah i njegov opstanak ovisi o milosti Allaha i sam Allah je njegov Gospodar i Vladar, i kada sad izjavite: «Na ovome svijetu ne postoji nitko drugi koji ima vrhovnu vlast i moć osim Jedinog Allaha», sve na zemlji i na nebu uzviknut će: «Rekli ste apsolutnu istinu». Mi svi spoznajemo istinitost tog načela. Kad se Njemu klanjate, sve na ovome svijetu klanja se sa vama, jer su sve te stvari odane Njemu. Kada vi budete slušali Njegove naredbe, sve na ovome svijetu će slušati istoga Boga. Kada vi budete išli Njegovim putem, nećete biti sami. U stvari, ta nebrojena vojska cijeloga svijeta će vas pratiti, jer od sunca na nebu pa do najsitnijeg dijela na zemlji, sve slijedi samo Njegov put. Kada se oslonite na Njega, nećete se osloniti na malu snagu, nego na gigantsku, koja je Gospodar svega na nebu i na zemlji. U kratko, kada tu istinu imate pred očima, shvatit ćete da će sve sile zemlje i neba podržati osobu koja potvrđuje svoju vjeru u kelimu tajjibu i koja oblikuje svoj život u skladu s njom. Ta će osoba nastaviti svoj procvat od ovoga svijeta do budućeg. To je upravo ono što je Svemogući Allah izrekao riječima da je ova kelime kao drvo čiji su korijeni čvrsto usađeni u zemlju i čije su grane raširene po nebu noseći plodove isključivo po naredbi Allahovoj.

ŠTO JE KELIME HEBIZA

Nasuprot tome, pogledajte kelimu hebizu. Što ona znači? Samo to da ne postoji Bog, ili da ih ima mnogo, ili da postoji netko drugi pored Allaha koji ima božansku moć. Promislite! Može li biti neosnovanije situacije? Ima li itko na ovome svijetu da to potvrdi. Bezvjernik kaže da nema Boga, ali sve na ovoj zemlji i na nebu ukazuje na njega kao na lažova, jer je on zajedno sa svim ovim stvarima stvoren od Boga i jer mu je isti taj Bog dao jezik kojim izgovara takvu besmislicu. Mnogobožac kaže da su druge sile suradnici božanskom autoritetu Boga, da su i one održavatelji i gospodari, da i one posjeduju snage kojima nijenjaju i određuju sudbine, da i one također imaju moć davanja dobra i prouzrokovanja zla, da i one mogu slušati ljudske molitve i ispunjavati želje, da i one zaslužuju da ih se boji i u njih uzda, da njihova naredba također vrijedi u ovom Božjem svijetu, te da njihove naredbe i zakoni zavrijeđuju poštovanje pored onih Boga. Kao odgovor na to, sve na ovoj zemlji i na nebu odbija taj zahtjev kao apsolutnu laž i potpunu

suprotnost istini. Sada razmislite, kako može osoba, koja vjeruje u takvu lažnu kelimu i vodi život u skladu s njom, ikada napredovati na ovome i budućem svijetu? Allah je svojim milosrđem dao olakšanje takvim ljudima i obećao im sredstva za život. Zato će sile zemlje i neba nekako hraniti i njih, upravo kao što nekako daju hranu grmlju i divljim biljkama, ali ništa na ovome svijetu ne smatra to njihovom dužnošću, niti će im dati svoju svu moć. Oni će biti kao samonikle biljke spomenute prije.

RAZLIKA U REZULTATU

Ista je razlika utvrđena među plodovima ovih dvaju vrsta. Kad god kelime tajjiba donosi plodove, oni će biti slatki i korisni. Učvrstit će mir u svijetu. Prevladavat će dobrota, istina i pravda koji će sigurno zadovoljiti ljude. Na drugoj strani, što kelime hebiza više raste, više će bodljikavih grana stršati, sadržavat će gorče i neukusnije plodove. Otrov će teći u njezinim žilama.

Svojim očima možete vidjeti što se događa u svijetu gdje *kufr,* mnogoboštvo i bezvjerje prevladava. Čovjek je spreman u komade rastaviti svoje drugove. Razna sredstva su na putu uništiti jedno naselje iza drugog. Otrovni plinovi se masovno proizvode. Jedna nacija uništava drugu. Moćni podjarmljuju slabije, samo da bi im oteli kruh. Slabi su zastrašeni snagom vojske i milicije, zatvorom i stratištem. Prisiljeni su podnositi pritisak jačih. I kakav je onda položaj tih nacija? Njihov moral je toliko izopačen da bi ga se čak i šejtan zastidio. Ljudska bića čine djela koja čak ni životinje ne bi radile. Majke kolju svoju djecu vlastitim rukama da im ona ne bi pokvarila uživanja. Muževi sami prepuštaju svoje žene drugima, da bi žene ovih mogle doći k njima. Otvaraju se nudistički kampovi gdje se muškarci i žene miješaju slobodno, goli kao životinje. Bogati piju krv siromaha kroz zelenašenje, a imućni cijede rad iz siromaha kao da su ovi drugi njihovi robovi, te kao da su rođeni da im služe. U kratko, gdje god biljka nikne iz kelime hebize, puna je trnja, a koje god voće proizvede, gorko je i otrovno. Nakon iznošen-

ja ovih dvaju primjera, Svemogući Allah kaže na kraju: (14:27)

> «Allah će vjernike postojanom riječju učvrstiti i na ovom i na onom svijetu, a nevjernike će u zabludi ostaviti».

To znači da će Allah čvrstim obećanjem podariti stabilnost i čvrstinu na ovome i budućem svijetu onima koji učvrste svoju vjeru u kelimu tajjibu, a suprotno njima, učinit će da propadnu svi napori onih protivnika koji vjeruju u kelimu hebizu. Oni nikada neće učiniti nikakvu ispravnu vrstu posla, koji bi im donio dobar rezultat na ovome ni na budućem svijetu.

ZAŠTO SU POKLONICI KELIME U NEMILOSTI?

Braćo! Čuli ste razliku između kelime tajjibe i kelime hebize i njihove rezultate. Sada ćete sigurno upitati: «Mi smo poklonici kelime tajjibe. Kako to da mi ne postajemo snažni, a zašto nevjernici napreduju?» Odgovoriti na to pitanje je moja dužnost i ja ću vam objasniti

nastojeći da nikoga ne ostavim nezadovoljnim odgovorom i iskreno pitajući samoga sebe da li je odgovor ispravan ili ne! U prvom redu, vaša tvrđenje da ste vi štovatelji kelime a ipak ne napredujete, nije tačno. Vjerovanje u kelimu se ne sastoji od pukog izgovaranja. Vjera mora rasti iz srca i tako da ukloni svaku vjeru suprotnu tome, te da niti jedno od vaših djela ne nude suprotno toj vjeri.

Moja braćo! Za ljubav Božju, recite mi da li je situacija sa vama takva? Nisu li stotine takvih nevjerskih i mnogobožačkih ideja, prisutne među vama, potpuno suprotno kelimi tajjibi? Nisu li milioni muslimana poniknuli pred drugima osim Bogom? Nisu li muslimani preplašeni od drugih sila? Ne ovise li oni o pomoći drugih? Ne prihvaćaju li druge kao svoje hranitelje? Ne klone li se Božjih zakona i umjesto njih slijede zakone drugih? Zar oni koji sebe nazivaju muslimanima ne izjavljuju službeno da ne vjeruju u šeri'at osim iz običaja i navike? Nema li među vama ljudi koji se ne ustručavaju prekršiti Zakon Božji za ljubav svjetskih povlastica? Nema li među vama takvih ljudi koji se boje ljutnje nevjernika, ali ne

drhte pred Božjim ognjem i takvih koji su spremni da idu bilo kuda i bilo kako daleko da bi stekli naklonost nevjernika, ali su nesposobni da bilo što učine kako bi osigurali naklonost Božju i nema li također takvih koji misle da je vlada nevjernika istinita, ali se nikad ne sjete da postoji vlada Božja? Za ime Božje, recite mi nije li to istinita činjenica? A ako je to istina, kako imate obraza izjaviti da ste vjernici kelime tajjibe, a da ipak ne napredujete? U prvom redu, vi bi trebali vjerovati u kelimu tajjibu punim srcem i urediti svoj život u skladu sa težnjama kelime. Ako čak ni tada to drvo, koje se čvrsto korijeni u zemlju dubokim korijenjem, sa granama raširenim do neba, ne raste, tada molim Allahov oprost, možete smatrati vašeg Boga lažljivcem, koji vam je dao lažno obećanje.

DA LI VJERNICI KELIME HEBIZE USPIJEVAJU

I ponovo ističem, vaša tvrdnja da vjernici kelime hebize napreduju na ovome svijetu je pot-

puno kriva. Ti ljudi nikada prije nisu napredovali, pa niti sada. Vi ih procjenjujete vidjevši njihov imetak, luksuzne stvari i vanjski sjaj. Ali prodrite unutar njih i pogledajte koliko ih ima mir u duši. Oni su natovareni sjajem luksuza, ali u njihovim su srcima goreće peći koje im nikada ne daju mira. Nepoštivanje zakona Božjeg pretvorilo je njihove domove u pakao. Pogledajte u novine, pa ćete vidjeti kako je učestalo samoubojstvo u Evropi i Americi. Rastava braka je toliko raširena. Stopa rođenja opada i brzo se smanjuje. Kako su venerične bolesti uništile živote miliona ljudi! Kakva se strašna borba za kruh vodi među različitim klasama! Kako ljubomora, zloba i neprijateljstvo stvara borbu među ljudima istoga roda! Kako je ljubav prema bogatstvu učinila gorkim živote ljudi! I oni veliki i fantastični gradovi, koji liče na raj iz daljine, sadrže milione ljudi koji plivaju u bijedi. Da li to nazivate napretkom? Da li je to raj na koji tako zavidno gledate? Moja braćo! Zapamtite da Božji svijet nikada ne može biti loš. U stvarnosti, nema kelime izuzev kelime tajjibe, slijedeći koju čovjek može osigurati blagostanje na

ovome svijetu i slavu na budućem. Možete baciti pogled na koju god stranu želite, nikada nećete biti u mogućnosti naći ništa suprotno tome.

6. Svrha očitovanja vjere u kelimi tajjibi

ISLAMSKA BRAĆO!

U moja dva prethodna predavanja objasnio sam vam značenje kelime tajjibe. Danas ću razjasniti pitanje dobra koje izlazi iz očitovanja vjere u kelimu i zašto je to očitovanje neophodno.

SVAKO DJELO IMA SVRHU

Vi znate činjenicu, da što god čovjek radi, ima u vidu svrhu ili korist. On nikada ne radi nešto što je bez svrhe ili što je nekorisno. Vi pijete vodu, jer ona gasi vašu žeđ. Kada bi, nakon pijenja vode, vaše stanje bilo jednako prijašnjem, vi nikada ne biste pili, jer bi to bilo besmisleno. Zašto jedete? Jednostavno zato jer želite utažiti svoju glad i dobiti snagu za život.

Kada bi rezultat bio isti jeli vi ili ne, tada bi, naravno, osjetili da je to bio uzaludan trud. Zašto uzimate lijekove kada ste bolesni? Jednostavno zato jer se morate riješiti bolesti i povratiti zdravlje. Ali kada bi se, nakon uzimanja lijekova, osjećali kao i prije, rekli biste da je to liječenje beskorisna stvar. Zašto radite tako naporno kada obrađujete zemlju? Zato da bi proizveli žitarice, voće i povrće. Ali kada ništa ne bi niklo iz zemlje nakon sijanja, vi se nikada ne biste toliko trudili da izorete oranicu, posijete sjeme i zalijete zemlju. U kratko, kojeg se god posla prihvatili na ovom svijetu, uvijek imate cilj u vidu. Ako je rezultat postignut, kažete da je to bio dobar posao, a ako nema učinka, kažete da je posao bio loš.

SVRHA UČENJA (RECITIRANJA) KELIME

Molim vas, imajte na umu ovo što sam vam rekao i odgovorite na moja pitanja jedno po jedno. Prvo i najvažnije pitanje je: zašto se kelime uči (recitira)? Ne možete dati drugi odgovor nego da je njezina svrha da povuče granicu između kafira i muslimana. Sada pitam: koje je značenje te razlike? Da li to znači da će, ako kafir ima dva oka, musliman imati četiri?, ili ako kafir ima jednu glavu, musliman će imati dvije? Vi ćete reći: ne, to ne znači to; to znači da bi trebala biti razlika između konačnog rezultata muslimanskog i kafirovog života. Krajnji rezultat kafirovog života je da je on lišen Božje milosti na Onom svijetu i potpuna je bijeda, dok je krajnji rezultat muslimanskog taj da uživa Božji blagoslov i nagrađen je na Onome svijetu.

NEUSPJEH I USPIEH NA ONOME SVIJETU

Rekao bih da je ovaj vaš odgovor potpuno ispravan. Ali recite mi što je to budući svijet? Koje je značenje imati neuspjeh na Onom svijetu? Što znači biti uspješan i nagrađen tamo? Dok to ne razjasnim, ne mogu ići dalje.

Ne morate dati odgovor na pitanje. Odgovor je već dat: *Ed-Dunja Mezra‘ etul Ahirah.*

(Ovaj svijet je obrađena zemlja budućeg svijeta) To znači da ovaj svijet i budući nisu dvije odvojene stvari, nego povezan proces čiji je početak ovaj svijet, a kraj budući svijet. Odnos među njima je kao odnos između obrađivanja zemlje i njezinog uroda. Vi orete zemlju, sijete sjeme, navodnjavate, tada čuvate polja dok urod nije zreo. Tada, nakon žetve, vi se opskrbite njezinim plodovima kroz cijelu godinu. Vi ćete, naravno, žeti ono što ste uzgojili na zemlji. Ako ste posijali pšenicu, samo će pšenica niknuti. Ako je trnje posijano, samo trnje će i niknuti. Ako ništa nije posijano, ništa neće niknuti. Sve greške i krivi postupci, koje učinite kod oranja, sijanja, navodnjavanja i nadgledavanja, njihov efekat ćete sami opaziti kod žetve ljetine. Ali, ako ste obavili sve potrebne radnje ispravno i bez ijedne greške, također ćete vidjeti rezultat i dobro toga pri žetvi. Tačno je takva situacija u odnosu ovoga svijeta i budućeg. Svijet je kao zemlja za obrađivanje. Čovjek je poslan na ovo polje u namjeri da uzgoja ljetinu za sebe, svojim vlastitim trudom i marljivim radom. Njemu je dodijeljeno činiti tu zadaću od rođenja do smrti.

Koju god vrstu ljetine čovjek uzgaja tokom tog razdoblja, istu će ljetinu žeti u svom drugom, zagrobnom životu, a proizvod će biti glavno uporište njegovog života na budućem svijetu. Ako netko uzgaja dobre plodove na poljima ovoga svijeta cijelog svog života i obilno ih hrani vodom i pravilno održava, naći će se na prvoj stepenici u budući svijet plodove svoga rada zrele, u rascvalom vrtu. Tamo nitko neće zahtijevati da radi bilo kakav težak possao, jer će sretno živjeti od plodova svoga vrta, koji je uzgojio napornim radom tokom cijelog svog života na ovome svijetu. To se zove dženet i stanje zadovoljstva na budućem svijetu. Nasuprot tome, tko god u toku svog ovozemaljskog života sije trnje i uzgaja gorke i otrovne biljke, takvu će ljetinu žeti u budućem životu. Neće dobiti šansu da se iskupi za taj grijeh i da uzgaja dobre plodove nakon spaljivanja prethodnih. Tada će biti prisiljen uzdržavati se u budućem životu na lošim plodovima koje je tokom života uzgajao na ovom svijetu. Morat će ležati na tom krevetu od bodlji, koje je sam uzgojio. To se misli kada se govori o gubitku i neuspjehu na budućem svi-

jetu. Objašnjenje koje sam dao potkrijepljeno je Hadisom i Kur'anom. Oni pokazuju da neuspjeh ili uspieh čovjeka u životu poslije smrti i njegov završetak kao dobrog ili zlog je, u stvari, rezultat njegovog znanja i činjenice da li su njegova djela bila ispravna ili ne u toku zemaljskog života.

ZAŠTO POSTOJI RAZLIKA U POSLJEDICAMA IZMEĐU KAFIRA I MUSLIMANA?

Razumijući gornju temu, činjenica, da razlika među posljedicama kafira i muslimana ne nastaje bez valjanih razloga, postaje automatski jasna. U stvari, razlika koja se pokazuje na kraju je rezultat razlike koja je postojala na početku. Ako već ne postoji razlika između znanja i djela muslimana i kafira na ovom svijetu, ne može biti razlike ni među krajnjim položajima te dvojice na budućem svijetu. Nikako nije moguće da znanje i djela osobe budu jednaka onima kod kafira, a da ta ista osoba izbjegne sudbinu određenu za kafira na Onom svijetu.

SVRHA KELIME – REFORMA ZNANJA I DJELA

Sada se opet javlja isto pitanje – koja je svrha učenja (recitiranja) kelime? Prvo ste odgovorili da je svrha u razlici konačnog stanja kafira i muslimana, Sada kada smo čuli razjašnjenje značenja krajnjeg stanja i budućeg svijeta, trebate preispitati svoj odgovor. Sada ćete morati reći da je svrha učenja (recitiranja) kelime popravak čovječjeg znanja i djela, tako da konačna pozicija postane dobra na budućem svijetu. Ova kelime uči čovjeka da uzgoji vrt čije će plodove ubirati na Onom svijetu. Ako čovjek ne vjeruje u kelimu, kako može uzgojiti taj vrt i odakle će ubirati plodove na Onom svijetu? I ako čovjek samo uči (recitira) kelimu, ali je njegovo znanje jednako znanju onoga koji je ne uči (recitira) i njegova su djela jednaka onima kod kafira, tada bi vi rekli da je isprazno učiti (recitirati) kelimu na taj način. Nema razloga da krajnje stanje takve osobe bude različito od stanja kafira. Napokon, on se ne obavezuje Bogu pukim mrmljanjem kelime. Kako tada on može očekivati da, niti uče-

ći metodu uzgoja vrta niti ga je u stvari uzgojio nego je umjesto toga sijao trnje cijelog života, ipak može dobiti rascvali vrt sa cvijećem i voćem na budućem svijetu? Kao što sam objasnio na nekoliko primjera, isprazno je i bez značenja poduzeti posao čije i izvršenje i neizvršenje imaju isti rezultat. Ti lijekovi nisu uopće lijekovi ako je stanje pacijenta isto prije i poslije njihove upotrebe. Potpuno jednako tome, ako su znanja i djela onoga koji uči (recitira) kelimu i onoga koji ne uči jednaki, takvo učenje (recitiranje) je potpuno bez svrhe. Ako ne postoji razlika između života kafira i muslimana na ovom svijetu, kako tada može biti razlike među njihovim životima na budućem svijetu?

ČEMU UČI KELIME TAJJIBA?

Proizlazi pitanje, koje je to znanje koje kelime tajjiba prenosi na čovjeka? I pitanje, koja je razlika među djelima muslimana i kafira nakon usvajanja tog znanja?

1. Pokornost Allahu

Prva stvar koju učite iz kelime je ta da ste vi rob Allahov i ničiji drugi rob. Nakon spoznaje te činjenice, vi automatski razumijete da se na ovom svijetu morate ponašati u skladu sa voljom onoga Bića čiji ste rob, jer ako se ponašate suprotno Njegovoj volji, to je jednako pobuni protiv vašeg Gospodara.

2. Poslušnost Muhammedu a. s.

Nakon što ste to naučili, slijedeća spoznaja koju dobivate iz kelime je to da je Muhammed a. s. Allahov Poslanik. Nakon što ste to naučili, činjenica postaje sama od sebe jasna, da trebate gajiti vrt, kao što vas on uči, da na poljima ovoga svijeta trebate uzgajati cvijeće i voće umjesto trnja i otrovnih biljaka. Ako slijedite njegov savjet, žet ćete dobru ljetinu na budućem svijetu. A ako radite protiv njegovog učenja, uzgajat ćete trnje na ovome svijetu, ali trnje ćete samo i žeti na budućem svijetu.

DJELA MORAJU BITI U SKLADU SA ZNANJEM

Prihvaćajući to znanje, neophodno je da vaša djela budu u skladu sa tim. Ako vjerujete da jedan dan morate umrijeti, da nakon smrti postoji drugi život, koji ćete morati održavati samo na onim plodovima koje ste želi na ovom svijetu prije napuštanja, tada je nemoguće da skrenete sa staze koju vam pokazuje Božji Poslanik a. s. i otiđete na drugu stranu. Zašto obrađujete polja na ovom svijetu? Jednostavno zato jer ste sigurni da nikakvi plodovi neće niknuti bez obrađivanja, a bez plodova nastupila bi smrt od gladi. Ako niste u to sigurni i ako mislite da plodovi mogu rasti bez obrade polja, ili da glad možete utažiti bez hrane, nikada nećete morati obavljati sav taj posao oko obrađivanja polja. Sada možete prosuditi svoju poziciju na toj osnovi. Osoba koja usmeno izjavljuje da priznaje Boga kao svog Gospodara, a Poslanika kao Božjeg poslanika i također vjeruje u posmrtni život, ali su njezina djela protivna učenju Kur'ana i Sunneta Poslanika, takva je osoba uistinu slabe vjere. Isto tako

kao što je taj siguran u loš rezultat ako ne obradi zemlju, kad bi na isti način bio siguran u loš rezultat ako ne uzgaja plodove za budući svijet, taj nikada ne bi bio nemaran u tom pogledu. Nitko svjesno ne sije trnje za sebe. Samo ona osoba to čini koja ne vjeruje da će ono što sije uroditi trnjem i da će to trnje prouzročiti njegov udes. Nitko ne diže žeravicu prstima svjesno, jer je siguran da će ih opeći. Ali dijete stavlja svoju ruku u vatru, jer je nesvjesno posljedica.



International Islamic Book Center

P.O.Box - 8631 Salmiyah - 22057 Kuwait


المركز العالمي للكتاب الاسلامي

